

دَ طہارت ، مونخ احکام پہ شعرونو کنبی

مسائل دَ مونخ

منظوم

تصنیف

مسائل دَ مونخ

منظوم

تصنیف

مولانا احمد علی مردانی

فاضل جامعہ (العلی) (الاسلامیہ) علامہ محمد نور مسیح بنوری (فائز کراچی)

Ketabton.com

اسلامی ادبی تولنہ

یونیورسٹی روڈ مردان 0312-9818511

خوروںکے

ابوالقاسم احمد علی مردانی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دَظهارت ، موئخ احكام په شعرونو كښي

مسائل دَموئخ

منظوم

تصنيف

مولانا احمد علي مرداني

فاضل جامعہ (اعلیٰ) اسلامیہ علامہ محمد یونس بنوری نائیک کراچی

ناشر

اسلامی ادبی ٹولنه مردان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی النَّبِیِّ الْاَمِّیِّ
حَمْدِ بَارِی تَعَالٰی

په نامه مي ستا مولا! نن ابتدا ڪرڻ
چي زمونڙ ڏي ڀاره تا پيدا ڏنيا ڪرڻ
په ڪشي نمر سپورمي پيدا ڪرڻ تا هم ستوري
جوڙه تا ورسره دلته ڪشي بئڪلا ڪرڻ
غرونه، وني بوتی تا دلته پيدا ڪرڻ
په مارغانو تا حسينه پاس فضا ڪرڻ
سيلا بوننه، دريانه چي بهيڙي
همه واره ستاد حڪم اقتدا ڪرڻ
هريو ستانه مدد غواري لويه خدايه
تیاره ختمه هميشه تا په رنا ڪرڻ
د حڪمت نه خالي نه ده دا جهان
ڪه پيدا ورتله دي ورغ هم دفنا ڪرڻ
رته! ستا په هريو خيز ڪشي حڪمت پت ده
سلسله ڪه شورو تا دا انبياء ڪرڻ
نيوت تا شورو ڪرڻ له آدم نه
بنده تا دا سلسله په مصطفى ﷺ ڪرڻ
ورتله تا ور ڪرڻ رته! حق ڪتاب ده

دا چي تاورته نادان سرپه! شاڪره
 په ڪنبي رب اصول راڪري ٿول د ژوند دي
 هوشيارانو ورسره مدام وفاڪره
 دا بُنياد د شريعت د دين اسلام دے
 نادانو ورسره دلته جفاڪره
 ما احمد علي! په دي يقين ساتلے
 ورسره مي ختمه پاس دغه ويناڪره

زما عقيدہ

ما ايمان راورے دے په رب غفار
 چي تنهادے تل زما پروردگار
 فريشتو باندې يقين لرم ايمان
 عبادت کوي په جمع د سبحان
 کتابونه چي نازل دي له اسمانه
 زه ايمان لرم په ٿولولہ پخوانه
 رسولان چي دغه خومره په جهان دي
 شامل ٿول زما هروختي په ايمان دي
 زه ايمان لرم په ورغ هم د قيامت
 دامنمه هر طرف ته حقيقت
 هم مالک د خير او شر دے يو اللہ

له هرڅه پوره خبر دے يو اللہ
 په تقدير لرم ايمان پوره يقين
 عقیده ساتمه دغه به ترين
 مخلوقات به پس له مرگه جمع کيږي
 له دې ټولونه کامل ايمان جوړيږي
 په اللہ ايمان لرم زه په داسان
 لکه څنگ چي په نومونو دے بيان
 څنگ منلی مادرب چي صفات دي
 قبول کړي ورسره ما احکامات دي
 زه په ژبه مدام کووممه دا اقرار
 هم په پته دامنمه هم په جار
 مختصر دے ايمان د مسلمان
 ما احمد علي کره ذکر په شانه شان

تقسيم د احکاماتو د اسلام
 د اسلام احکام بيان چي د دنيا دى
 شريعت کښي څه روا او ناروا دى
 دغه دوه قسمونه دي په شريعت کښي
 موجود ټول دي مسلمانان! عبادت کښي
 په روا کښي فرائض او واجبات دي

ورسره په څنگ سنت مستحبات دی
 دا روا کارونه ته ټول شول څلور
 ناروا دی علاوه ددی نه نور
 دا کارونه ټولو څلور لری ثواب
 پریشودلو کښی د څنوشته عذاب
 ناروا کارونه دوه ددین اسلام دی
 مکروه اب ورسره په څنگ حرام دی
 بل یو قسم شته مباح ددی دنیا
 دروا او ناروان ته ټول جدا
 پریشودل کول ئی دواړه برابر دی
 عالمان داسی کارونه خبر دی

فرض

اول فرض ضروری په هر مقام دے
 دا لازم په هر بشر په خاص او عام دے
 میلاوی پی په کولو ئی ثواب
 پریشودلو کښی ئی شته دے ډیر عذاب
 دا دلیل سره ثابت ښه د قوی نه
 په دلیل سره ثابت وی له قطعې نه
 فرضیت نه چي ددغی کړی انکار

مخالف شی د مولا پروردیگار
 بی له عذره چي څوک پریردی داعمل
 عذابونه ورله شته په هر محل
 بی له عذره چي دا پریردی مسلمان
 فاسق کیږی ورسره هر یوانسان
 مستحق به ورسره شی د عذاب
 هم محروم به په دنیاشی له ثواب
 په دوه قسمه دغه فرض د دنیادی
 یو د بل نه به پوره پوره جدادی
 فرض عین سره یادیږی اول قسم
 هر طرف ته ادا کیږی اول قسم
 دا لازم په هر بشر وی د هر در
 په شرطونو چي وی څوک به برابر
 چي له چا دغه پاتی په دنیاشی
 مستحق د عذابونو د مولا شی
 فرض عین په هر بشر فرض تمام وی
 هر بشر باندي لازم په خپل مقام وی
 مثال د الری پنځه وخته مونغونه
 ورکوی چي په دنیاشی څوک زکاتونه
 نور هم ډیر شته مثالونه په هر دار

خبروئی خان همیشه دلتہ هوبنیار
 کفایہ قسم دے دویم د شریعت
 مسلمان تہ دے معلوم ئی حقیقت
 کفایہ فرض نہ وی پہ ہر بشر
 ہر مؤمن ئی دے لہ حکم نہ خبر
 جنازہ ددی مثال پہ ہر قدم دے
 حکم نہ ئی خیردار دغہ عالم دے
 دوہ قسم ونہ شول د فرض زما ورورہ!
 کتابونہ بنہ تفصیل لہ نور گورہ
 چہ لہ فرضونہ منکروی نو کافر دے
 ور لہ حکم دغہ ہر خواتہ ظاہر دے

واجب

فرض پسے واجبات دی مسلمانہ!
 لازمی دا احکامات دی قدردانہ
 واجبات ہغہ کارونہ د اسلام دی
 چہ لازم پہ ہر بشر پہ خاص او عام دی
 پہ ظنی دلیل ثابت چہ پہ دنیایوی
 دا واجب بہ ہر طرف تہ خامخاوی
 پرینودو کبھی ئی عذاب شتہ مسلمان لہ

پريشودو کني ئي عذاب شته هر انسان له
 دواجب منکر کافر نه دے اسلام کني
 دغه حکم ماليدلی په احکام کني
 پريشودونکي ئي فاسق په هر قدم دے
 دغه حکم بيه بکاره ددي عالم دے

سنت

دریم سنت دے په واجب پسے انسانه!
 طريقه دپیغمبر ﷺ ده راروانه
 هغه کار چي کرے وی زمونږ رسول ﷺ
 یا گفتار چي کرے وی زمونږ رسول ﷺ
 ورتنه وائی درسول الله ﷺ سنت
 یا خاموشه په یو کار شی پاک حضرت
 دا عمل دا طریقه بکاره سنت ده
 دا حصه زمونږ ددین دشریعت ده
 په دوه قسمه کني تقسیم دغه سنت دے
 هغه کار چي نقل شوے له حضرت ﷺ دے
 که ئي پريشوي وی یو خلی په دنیا کني
 دغه غیر مؤکده شو په وینا کني
 مؤکده هغه سنت دپیغمبر ﷺ دی

چي واجبو ته نزدې په لراو بردي
 پرينودلو کښي گناه ئي په جهان ده
 حق حصه زمونږ د دين د حق ايمان ده
 مستحق دے هغه کس د ملامت
 چي خوک پرېردي په دنيا دغه سنت
 هم محروم به وي هغه له شفاعت نه
 په محشر کښي د حضور ﷺ د محبت نه
 داسنت مؤکده په هر قدم دے
 بڼه پوره پوره خير له دي عالم دے
 پرينودلو کښي چي نه لري عذاب
 هغه غير مؤکده دے په هرياب
 بس ثواب دے گټه ټوله د جهان ده
 دابن کلا ده هم زنا د مسلمان ده
 هر سنت کښي د محشر گټه پرته ده
 هر بشر له برابر گټه پرته ده

مستحب

په سنت پسے نهي رد مستحب دے
 شريعت کښي بهتر غوره په طلب دے
 چي ثابت ئي فضيلت دے شريعت نه

غان خير كره ددي كار له حقيقت نه
 پريشودلو كني هيخ نه لري عذاب
 مستحب دے چي كول ئي وي ثواب
 مستحب باندي راضي مدام الله وي
 ورسره دمصطفى ﷺ شامل رضا وي
 ثوابونه ددي كار شته طلبگار له
 نمتونه ددي كار شته طلبگار له
 گناه گار نه دے چي پريزي مستحب
 نه درب دے دخفگان چاله سبب
 مستحب لري لوئي شان دا حقيقت
 دمحشر دپاره حُسن دے عزت

خلاصه

دا خلوور كارونه تبول دي دكولو
 نه دي نه دي په هيخ شان دپريشودلو
 يوشو فرض بل واجب بل دے سنت
 مستحب كار خلوورم دشريعت
 دكولو دا كارونه په جهان دي
 رنگانني هر شر له دايمان دي

حرام

منع کړی څه کارونه شریعت دی
 ناروا کښې ټول شامل په حقیقت دی
 په حرام سره یادیږي هغه کار
 چې خوښ نه وی د مولا پروردیگار
 چې ئې منع په دلیل ښکاره قوی وی
 لرې لرې تاله تلل چې ضروری وی
 ځان خبر ساته چې هغه کار حرام دے
 چې د زهر په شان نوم ئې ټول تمام دے
 د حرامونه منکر سړې کافر دے
 دغه حکم د اسلام ښکاره ظاهر دے
 مستحق د هر عذاب په قدم دے
 مبتلا چې په کښې کوم بڼی ادم دے
 د فاسق په نامه یاد په هر قدم دے
 هر طرف ته ورته غم دے هم تورتم دے

مکروه تحریمی

هغه کار چې شریعت کښې نه خوښیږي
 په مکروه سره په نوم مدام یادیږي
 که مکروه وی تحریمی په کښې عذاب شته

تنزيهي کښي کښيدل د حق ثواب شته
 چي ثابت وي په دليل سره د ظن
 د عذاب مستحق کيږي هغه تن
 تحريمي کارونه هغه د دنياوي
 چي ناخوښه شريعت کښي د مولاوي
 ټول مکروه تحريمي د ددي عالم دي
 ناروا دغه کارونه د تورتم دي

مکروه تنزيهي

پريښودلو کښي چي کله ئي ثواب وي
 په کولو نه سزانه ئي عذاب وي
 پريښودل چي کله غوره ديو کاروي
 پريښودل چي کله غوره ديو لاروي
 دا مکروه تنزيهي د مزم اوروره!
 مثالونه ورله ته خپله اوگوره

د اودس طريقه

طريقه دا سي بيان ده د اودس
 چي د مونغ کړي اراده کله يو گس
 لويښي پاک کښي، اوبه پاکي مسلمان!

اخستل اول پكار دى اے انسانه!
 هم پاك والے ضروري دے د مڪان
 چي گنده ورسره نه شي دا انسان
 په طرف د قبلي ناسته ده اول
 خيال ساتل دى د پاكې په هر محل
 بنه په بنگلي انداز ناسته ده پكار
 په مزه مزه اودس كوي هوشيار
 انغيستل د خپل لوستونو په اول دى
 بسم الله ورسې وروستو بيا وئيل دى
 هر عمل دے دا ثابت له شريعت نه
 خان خير كړه د اودس له حقيقت نه
 بيا لاسونه متو پورې ټول وينخل دى
 بنه پوره پوره ورسره ټول مړل دى
 خله كښې درې خلي اوبه دى اچول بيا
 ورسره دى برابر مسواك كول بيا
 كه مسواك وي نو مسواك كول بهتر دى
 لوئي واړه ئې فضيلت نه بنه خبر دى
 بيادى پوزه كنځالول پوره درې خله
 صفا كول په بنه انداز ده پوزه خپله
 ورسې د پوره مخ تاله وينخل دى

په لاسو سره مخ پوره مړېل دی
 ديو غوړې نه د بيل غوړې پورې انسانه
 حد د مخ د مې ځان کړه مسلماننه
 د تنلي سره د ځني لاندې ټول
 په وينځولو کښې دی تاله شاملول
 بيا لاسونه دی وينځل تر څنگلانو
 ځان ساتي خپرله دغي مؤمنانو!
 د سر مسح وړپسې په شريعت شته
 داودس دا طريقه په دې حقيقت شته
 وړپسې د خپو وينځل په مسلمان دی
 په ترتيب ما ذکر کړې په جهان دی
 اول ښې اندام وينځل دی په هر مقام دی
 دا واضح ټول حکمونه د اسلام دی

د استنجا بيان

گندگي سره پليت چي دا بدن وی
 استنجا هله لازم په دغي تن وی
 که اوبه وی نو اوبه دې استعمال کړې
 گندگي له تن نه ختمه دې هر حال کړې
 که وی بولو ته څوک ناست ميدان صحرا کښې

استعمال دي کري بيا لوتنه استنجاء کښي
چي پاک والي کله راشي په جهان
استجاء شولنه پوره ددي انسان

د استنجا مکروهات

په کپړه هم په کوئيله چي استنجاء کري
خان خبر کړه دي مکروه کري ناروا کري
د کاغذ استعمال منع د اسلام کښي
حکم دغه ماليدلي په احکام کښي
په هلوکي باندي منع استنجاء ده
فيصله د شريعت دا په دنياده
استعمال په کښي د سوتي ناروا ده
چا سره چي استنجاله په دنياده
استعمال د گندگي کښي کراهت شته
حکم دغه ښه ښکاره د شريعت شته
استعمال د ښي لاس منع ده هر چاله
چي خوک لارشي په دنياکښي استنجاء له
د اسلام د شريعت دا فيصله ده
د مکروه اعمالو بيره تذکره ده

د اودس خلور فرض

مخ پسي لاسونه مسح بيا دسر
 دواړه خپي وينخل دي فرض برابر
 دغه فرض د اودس دي ټولو خلور
 نيشته نيشته علاوه ددي نه نور
 كه يو پاتي شوله دي نه ناتمام ده
 دا اودس چي دلته كړي خاص او عام ده
 بيه پوره پوره وينخل دي د ټول مخ
 بيه پوره پوره مړل دي د ټول مخ
 اول فرض په اوس كيمي دغه ياد كړه
 مخ پسي دواړه لاسونه خپل وينخل دي
 د څنگلو سره دا پوره مړل دي
 بيا دسر مسح پكار ده ټوله ټوله
 فرض دا په هر دربار ده ټوله ټوله
 خلور مه حصه مسح حق د سرده
 فرائضو كيمي په شمير كړي هر بشري
 دگه و سره د خپو وينخل لازم دي
 دا په پاكو په اوبو وينخل لازم دي
 دا خلور شول د اودس فرض تمام
 ځان خبر دي كړي له دي نه خاص او عام

د اودس سنت

په شمير ديارلس په اودس كښي ټول سنت دي
 دغه ټول مقرر كړي شريعت دي
 په اول كښي هميشه د ټولو نيت وي
 چاته ياد چي د رسول الله ﷺ سنت وي
 بسم الله وئيل سنت د پيغمبر ﷺ دي
 هوبنيارانو ته ده پته بڼه خبر دي
 وينخل دري پيري لاسونه په جهان شته
 په سنتو كښي د خوږ نبي سلطان ﷺ شته
 د اودس په سنتونو كښي مسواك دے
 علامت د نيك عمله سرې پاك دے
 خله وينخل مسنون دي دري خلي هر چاله
 چي راخي درته په مينه هر خوك خواله
 په سنتو كښي د پير دے هم خلال دے
 ورسره ئي د وجود د تن جمال دے
 اوبه دري خلي د پوزي هم سنت دي
 خومره بڼكلي دا اعمال د شريعت دي
 تل وينخل دي دري خلي د هر اندام
 په سنتو كښي راغلي دا مدام
 په سنتو كښي پوره مسح د سرده

نقل شوے طریقہ دپیغمبر ﷺ ده
 دغورونو مسح شته ده هر بشر له
 حکم دغه ده غریب له هر افسر له
 په اودس کښي بل سنت موجود ترتیب ده
 نقل شوي دا ترتیب له رب حیب ده
 هم خلال دگوتو تولو ده سنت
 دا حصه ده په دنیا د شریعت
 مسلسل اودس کول مسنون عمل ده
 دغه شمیر ورسره تل په هر محل ده

د اودس مستحیات

تول پنځه خیزه اودس کښي مستحب دی
 خوش په هر مقام دنیا کښي دا رب دی
 ښي طرف نه شور و کول مدام اودس
 مسنون دغه ده عمل د هریو کس
 دخت مسحه شریعت کښي مستحب ده
 مسئله زمونږه دا هم د مذهب ده
 په اودس کښي مدد نه اختل بل نه
 مستحب دی مدد نه اختل خپل نه
 دارنگ ناسته په صفا مقام اوچته

مستحب دغه عمل دے نيك سيرته!

دَ اودس مڪروهات

په اودس ڪنبي شته مڪروه خيزونه ڀير
مسلماننه يادساته ، نشي دي هير
په گنده خائي ڪنبي اودس ڪول انسان له
دامڪروه عمل راغله مسلمان له
صفائي ڪول دَ پوزم په بي لاس
دامڪروه گنه چي خوك لري احساس
بيا خبري په اودس ڪنبي دَ دنيا هم
مڪروهاتو ڪنبي ده شمير دغه وينا هم
هر اودس چي دَ سنتو وي خلاف
مڪروه حكم هر طرف ته لري صاف
مڪروهات دي دَ اودس دغه خلور
علاوه ددي نه شته په جهان نور

نواقض دَ اودس (دَ اودس دَ ماتيدو خيزونه)

چي خه خيز شي له بدن نه رابهر
ورسره اودس مـاتـيـري دَ بشر
هم مـاتـيـري په هوا بدبو اودس

خامخايه كړي اودس داسي هر كس
 مونتغ كښي زور سره خندا د هر شر
 ماتوي اودس د نيا كښي برابر
 په اتيو اودس ماتيږي هر طرف ته
 دغه حكم بيانږي هر طرف ته
 د انسان نه چي مجنون جوړ شي د نيا كښي
 اودس مات شي ورسره په ابتدا كښي
 ويننه شي چي له بدن نه رابهر
 اودس مات شي ورسره د هر بشر
 گندگي، زوي بهر شي چي له تن نه
 دي سبب د اودس ماتې له بدن نه
 هغه خوب چي وي په ملاسته يا په ډډه
 ورسره اودس ماتيږي مخاطبه!
 بيهوشي سره ماتيږي هر اودس
 ناخبره چي له خان نه شي يو كس
 ټول اته شول صورتونه د جهان
 اودس دي سره ماتيږي د انسان

د غسل طريقه

طريقه د غسل شته په شريعت كښي

بيان شوي د نبي ﷺ ده په سيرت كښي
 په وينځلو د خپل لاسو ابتدا كړه
 آغاز دي سره د غسل په دنيا كړه
 د خپل تن نه گندگي لرې كړه وروره!
 د بدن نه گندگي لرې كړه وروره!
 استنجا وړپسي بيا په خاص او عام شته
 طريقه داسي موجود ټوله تمام شته
 اودس او كړه وړپسي پوره تمام
 داسنون عمل هير نه كړي د اسلام
 اوبه واچوه بدن باندې بيا وروره!
 اوبه واچوه ټول تن باندې بيا وروره!
 پاتي نشي چي اوچ ځائي دې په بدن كښي
 طريقه دغه موجوده هر وطن كښي
 اوبه واچوه درې ځله په بدن خپل
 چي اوچ پاتي درنه نشي دغه تن خپل
 د بدن مړل په لاسو دي پكار
 دا د غسل طريقه ده په هر دار
 هم په ځله او پوزه كښي اوبه اوچول دي
 طريقه د شريعت د انقل كول دي
 دا كامله طريقه شوله د غسل

دا کامله تذکره شوله دَ غسل

دَ غسل فرائض

درې په غسل کښې ټول فرض په جهان دی
 ښه خیر له دغې فرضو عاقلان دی
 کنگالول دَ خلی اول فرض کره یاد
 دې سره دَ غسل کی پرده خپل بُنیاد
 بیاپه پوزه کښې اوبه اچول دی فرض
 ښه انداز سره دا ښه اچول دی فرض
 ټول بدن بیاپه اوبو پوره لمډول دی
 همیشه داسې هر خواته دَ غسل کول دی
 درې دا فرض شول تمام دَ شریعت
 یاد ساته په هر مقام دا هر ساعت

د غسل سنت

ټول په غسل کښې پنځه سنت بیان دی
 ناخبره خلق واره نادان دی
 د بندونو پورې لاس دا خپل وینځل دی
 ناپاکۍ له خپل بندن نه لرکول دی
 هم دَ غسل نیت مسنون په کښې تمام دے

دغه حکم بئنه بنکاره د دین اسلام دے
 مخکینی غسل نه اودس کول مسنون دی
 رنایگانې هر بشر له دژوندون دی
 داویو هم بهیدل په تن سنت دی
 عاقلان پوره خیر له شریعت دی
 طریقہ دهر مسنون غسل دپاره
 فائده واخلة داحمدتہ له اشعاره

د غسل مکروهات

تول په غسل کینی مکروه دی خلور کاره
 یاد کره، ته که ئی د علم طلبگار
 په بدن چي کپري نه وی بیا کلام
 منع دلتہ شریعت کینی دے تمام
 مخ قبله ته یا قبلي ته شا کول
 مکروه دای هر بشر له دا کول
 هر یو غسل د سنت چي وی خلاف
 مکروه حکم هلتہ کینی مدام وی صاف
 هم زیات والے داویو د استعمال
 مکروه دی، چي خوک ئی نه ساتی نن خیال
 دا مکروه اعمال د غسل شول تمام

خيال پڪار دے چي ساتي ددي عوام

د غسل قسمونه

په دري قسمه باندي غسل دانسان دے
 مستحب، سنت يا فرض په جهان دے
 كله كله په واجب فرض يا ديري
 په انسان چي غسل كله لازميري
 غسل نوم دے لمدول دتول بدن
 بهيدل دي داوپوپه دغهي تن
 ورسره شته مضمضه هم استنشاق
 بهترين دغه عمل دے په افاق

بيان د فرض او واجب غسل

زنانه باندي چي تيرشي حيض نفاس
 فرض غسل په تكميل شي په احساس
 چي مني شي په شهوت له تن بهر
 غسل دلته واجبيري په بشر
 خنګه غسل چي مذکور په مراتب دے
 په دخول د حشفي سره واجب دے
 واجبييري غسل هم په احتلام

یاد ساته درنه هیرنشی دا احکام
 چي گنده شی د انسان خوب کښي بدن
 ورته ځائي گنده معلوم نه وی د تن
 غسل هم ورسره دلته واجب پری
 چي انسان ته گنده ځائي نه معلوم پری
 بشر هغه چي رخصت شی له دنیانه
 غسل ورکړه ورله دلته کښي انسانه!
 دغه غسل ورکول دلته واجب دی
 لازم دا مسلمان هر یو طالب دی

مسنون غسل

د جمعې دورځي غسل د مسنون
 په دنیا چي تیرو دله ژوندون
 د وقوف عرفات غسل پکار د
 په سنتو کښي د سیدالابرار ﷺ د
 غسل دارنگ هر یو مونځ له داختر
 مسنون دغه د عمل د پیغمبر ﷺ
 مسنون غسل د احرام لره مدام
 دا عمل د دله کښي کوی عوام

مستحب غسل

پس دَ مری لامبولونه انسانه!
 غسل اوکړه مستحب اے مسلمانه!
 سپوږمې اونیسی چي تندردَ آسمان
 مستحب ورسره غسل دے بیان
 دَ صلوة الاستسقاء دَ موئغ دَ پاره
 شته دے غسل مستحب عاقل هوشیاره
 نور ددې نه علاوه ډیر مقامات دی
 شامل هغه ټول زمونږ په عبادات دی

دَ تیمم بیان

اول فرض تیمم دَ پاره نیت دے
 حکم دا مونږ ته را کړے شریعت دے
 دوه ضربونه بل یو حکم دَ جهان دے
 امر کړے مونږ دا ته غنی سبحان دے
 دواړه لاسه په خورو پوره وهل دی
 بیالاسونه ټول په مخ پوره مړل دی
 دویاره وهل دی بیاپه خورو لاس
 چي په شان لکه دَ نیت لری اساس
 لاس په لاسو دی رابنکل ترڅنگونانو

خان کڙه پوهه له نیکانو صالحانو
دغه درې فرض دی ټول د تیمم
ضرورت وخت کښې دی کول د تیمم

د تیمم متفرق حکمونه

چې شې ویلی او یا اوسوځی په اور
هغه سپین کټه جهان وی یا کټه تور
تیمم په هغې نه کیږی انسانه!
نور خیزونه لټوه اے مسلمانه!
پاکه خوره شپه دې لره پکار ده
دا تحفه ډالې د حق پروردیگار ده

د مونغ طریقہ

په نامه د پاک سبحان مې ابتداءه
چې محکمه، ښه صادقې ویناده
بیانوومه طریقہ د مونغ گزار
دالسه نه د مددیم طلبگار
توفیق راکړی اے مولا! د ښه بیان
چې راضی رانه شے ته په هر مکان
دا عمل زما توبه چې د محشر شی

تبول روشاننه ورسره زماقبرشی
 ناخبر لره سبب دَ هدايت شی
 ورسره ورتنه نصیب هر سعادت شی
 راییداره ورسره هر یوانسان شی
 مستحق دَ نعمتونو په جهان شی
 چي دَ مونخ په اراده ادری ری رب ته
 توجه دی هر ساعت لری ادب ته
 په اخلاص په توجه و به دی اودی ری
 دی سره دَ مونخ آغازوی شور و کی ری
 مخ قبله ته به کپی بیادغه انسان
 خیال ساتی به ورسره ددی بیان
 کپر می، تن بدن به پاک ددی بشروی
 پاک به هم دَ مونخ دَ پاره هغه دروی
 داشروطونه دی هر مونخ له ابتدا کبی
 عبادت کوه مدام دَ دین رنیا کبی
 مونخ ته اودی ری چي کله یوانسان
 خپل لاسونه به اوجت کپی دَ جهان
 دالاسونه تر غوړونو اوجتول دی
 داسلام په احکاماتو عمل کول دی
 ورسره به تکبیر وائی مونخ گزار

فرضيت نه ددي نه کري خوك انکار
 ابتدا کني دهر مونخ اللہ اکبر دے
 ورسره دَمونخ آغاز په هر يو دردے
 دَسجدي خائي ته به گوري دا انسان
 مونخ ته اودريپی چي کله مسلمان
 دَکبير تحريمي نه پس ثناده
 طريقه دَخورنبي دَمصطفى ﷺ ده
 ثنا وائي به په پته مسلمان
 نقل شومے دا بيان دے په جهان
 لوستل وروستوله ثنانه تسميه دی
 برکتونه ورسره په هر حصه دی
 تعوذ ورسپسي وروستو په جهان دے
 هر طرف ته راسپسي خک شيطان دے
 تعوذ وئيل راغلی دی سنت
 ورسره دي له شيطان نه حفاظت
 فاتحه ورسپسي وروستو دی لوستل
 خان له مونخ کني دا په پته دی وئيل
 فاتحه مونخ کني لوستل وروره! واجب دی
 لازمی دغه يادول په هر طالب دی
 تلاوت دَفاتحي چي مکمل شی

دا سورت د فاتحي چي مڪمل شي
 ورپسي امين وئيل هرخوا مسنون دي
 رن اگانبي برکتونه د ژوندون دي
 په امين پسي لوستل بيا د سورت دي
 خوك خبر چي له هذ هب له حقيقت دي
 يو حصه دلته كافي ده تلاوت له
 اسانتيادغه راغله دي امت له
 دري آيات ه دي لوستل واره تمام
 يا ايت يولوئي لوستل په دي مقام
 دغه حكم د اسلام د شريعت دے
 متفق په دي خبره تول امت دے
 دا واجب په هر بشر په لراو بردي
 هوبنياران له دي خبري به خبر دي
 هر كله چي مڪمله شي تلاوت
 نوبدل به مونغ گوزار كړي خپل حالت
 د قيام نه به ركوع ته شي روان
 قيام پاتي به پوره شي د جهان
 ورسره به تكبير وائي دا ساعت
 كوم ساعت چي بدلوي بشر حالت
 په ركوع كښي د ركوع تسبيح لوستل دي

ښه په مینه محبت پوره وئیل دی
 درې درې ځلې تسبیحات شته په رکوع کښې
 ددې ډیر زیات برکات شته په رکوع کښې
 تل رکوع کښې د رکوع تسبیح مسنون ده
 هر شریکه عظیمه ددې ژوندون ده
 په تسمیع سره دی تلل ور له قیام له
 دغه حکم دے راغلی خاص او عام له
 ورپسې به په تحمید ژبه لمده کړې
 د مولا به ښه په مینه تذکره کړې
 که تسمیع ده که تحمید دواړه سنت دی
 دا ثابت پوره پوره له شریعت دی
 بیا سجده ته به روان شی په داسان
 لکه ځی چي څوک دیدن له د جانان
 ورسره به په تکبیر ژبه لمده کړې
 رب ته تیته د جهان به هر حصه کړې
 تیت په زمکه به مولاته دا بشر شی
 تندي، پوزه به زمکه برابر شی
 دواړه لاسه به په زمکه ښه تمام وی
 د سجده دا طریقہ د خاص او عام وی
 ده سجده په مونغ کښې فرض مونغ گزار له

لازمی دی اد کول غریب مالدار له
دغه شان بله سجده شته هر رکعت کنبی
دوه سجدي د یور رکعت شومے شریعت کنبی
هر سجدي ته په تکبیر سره دی تلل
خان خیر کره، هم خیر کره پوره بل
دی سره به یور رکعت پوره تمام شی
ورپسې د بل رکعت شور و قیام شی
د سجده و مینځ جلسه په هر مقام شته
په سکون سره داناسته بڼه تمام شته
دوه سجده سره کامله به رکعت شی
دا توبڼه به په محشر دغه ساعت شی
بیا به اودریږی قیام ته دویم رکعت ته
په اخلاص سره د ژوند دی عبادت ته
اودریدل دی په تکبیر سره قیام ته
دغه حکم دے راغلی خاص او عام ته
دویم رکعت کنبی به آغاز له بسم الله وی
ورپسې د فاتحې سورت به بیا وی
بیا امین به وی سورت به وی رکعت کنبی
خوند مزه شته د مولا په عبادت کنبی
په تکبیر سره به لار شی بیا رکوع ته

زده کره دغه طریقه لویو وپوته
 په رکوع کښي تسبیح وائی د مولا به
 وائی دغه تسبیحات اعلا ادنی به
 درې ځلي دغه وئیل په دې مقام دی
 چي خیر له خپل نبی ﷺ نه له اسلام دی
 په تسمیع سره بیا وروستو اودریدل دی
 ورسره یو ځایي تحمید پوره وئیل دی
 بیا سجده ته په تکبیر به مونغ گوزار ځی
 اطمینان سره پوره ورتنه تیار ځی
 په سجده کښي تسبیحات لوستل په شوق دی
 د ثواب دا کلمات لوستل په شوق دی
 بیا جلسي ته په تکبیر سره ده ناسته
 نه روا دلته ولاړه، نه ده ملاسته
 په تکبیر سره جلسي نه پس بیا تلل دی
 پاک الله ته داتندی خپل لگول دی
 ورسره پوزه لگول دی په سجدو کښي
 بیا مشغول کره ځان ثنا کښي په تسبیو کښي
 تسبیحات پوره درې ځلي شته اسلام کښي
 شك اونکري د احمد علی کلام کښي
 بیا ده ناسته، قاعده ده شریعت کښي

داشامله ده دَمونخ په عبادت کښي
 بيا وئيل التحيات دي هر بشر له
 طريقه دَمونخ راغلي لراو برله
 دوه رکعته کڼه وي مونخ نو بيا درود شته
 ورپسي بيا دُعَاگانې په وجود شته
 بيا سلام سره به مونخ زمونږ تمام شي
 هر بشر لره روا به بيا کلام شي
 هر بشر لره روا به خوراک خکاک شي
 رواده له تجارت به داملاک شي
 کڼه د دوونه زيات رکعته په جهان وي
 طريقه به ئي هم بره دغه شان وي
 بسم الله ده فاتحه او بيا امين دے
 هر عمل د شريعت غوره حسين دے
 نيشته فرضو کښي امين پسے سورت
 چي وي دريم يا خلورم کله رکعت
 نوره بره طريقه توله يوشان ده
 بنه اسانه طريقه دَمونخ بيان ده

دَمونخ فرائض

تول پنخلس مونخ کښي فرض په بشر دي

ووۀ دننه دی ، اته ترینه بهردی
 پتوُل دی دَ بدن هریشرله
 فرض دغه په جهان شته لراوبرله
 دَ بدن پاک والے فرض دے انسان له
 مونغ چي کله کوی دلتہ مسلمان له
 دَ مکان پاک فرض په جهان دے
 مونغ ته کله چي ولاړ په دي انسان دے
 په خپل وخت کښي ادا کول دَ مونغ دی فرض
 رکعتونه فرض تبول دَ مونغ دی فرض
 دَ کپرو پاک والے فرض په انسان دے
 مونغ ته کله چي ولاړ يو مسلمان دے
 په تکبير تحریمي دَ مونغ آغاز
 مونغ کښي فرض دے آغاز په دي انداز
 استقبال دَ قبلي فرض دے هر چاله
 که دي شک وی لاړ شه لاړ شه خپل ملاله
 نیت هم فرض دے هر مونغ له شریعت کښي
 لازمي دے ضروری هر عبادت کښي
 قیام فرض دے په مونغ کښي هر بشر له
 روانه دی پرینو دل ئي لراوبرله
 دا په عذر سره هر خوا پاتي کیږي

خوپه ناسته حکماً دغه ادا کيږي
 قرأت په مونغ کښي فرض د قرآن دے
 ښه خبر له دې نه هريو مسلمان دے
 رکوع فرض ده سجدې دواړه لازم دی
 دامونخونه ورسره دلته قائم دی
 ناسته فرض ده د مونغ په اختتام کښي
 دا حکمونه ټول موجود دی په اسلام کښي
 په قعده اخيري ياده په دنيا ده
 ناسته دغه ضروري تل په هر چا ده
 په خپل قصد ارادې سره سلام هم
 فرضيت کښي دے شمير شوم تل تمام هم
 دغه فرض په هر مونغ کښي د جهان دی
 ما احمد علی ليکلی د مردان دی

د مونغ واجبات

خلوار لس مونغ کښي واجبات په هر مقام دی
 دغه ټول مقرر کيږي چي اسلام دی
 کپه د فرضو دوه رکعتنه مقرر
 چي قراءت په کښي کوي دغه بشر (1)
 دا واجب حکم هر خوا د شريعت دے

بښه خبر له دې نه دلته دا امت دے
 فاتحه لوستل واجب دی هر بشر له (2)
 د تصدیق د پاره لار شه معتبر له
 په اول دوور کعتونو کښي سورت (3)
 واجب حکم لری دغه هر ساعت
 د سجدو په مینځ کښي ناسته په بڼه شان (4)
 جلسه مونغ کښي ده واجب په هر انسان
 په قعدہ اولی کښي ناسته په هر در (5)
 په مقدار د تشهد په لراو بر
 واجب ناسته ده په مونغ کښي هر بشر له
 راشه دین له حقیقت له حق خبر له
 په ارکانو کښي ترتیب په شریعت شته (6)
 واجب حکم ور له دلته هر ساعت شته
 در کوع نه پس قومہ چي ادا کیږی (7)
 سجده سهوئی په ترک تل لازمیږی
 تشهد دواړو قعدو کښي هم واجب دے (8)
 بښه خبر له دې نه هر خواته طالب دے
 فاتحي پسي واره درې آیاتونہ (9)
 یا واره واره لوستل دی سورتونہ
 یا وئیل دی ورپسي دلوی ایت تل

په واجبو کښي دے شمير په شريعت تل
 ضروری دے ورسره هم اطمینان
 چي ادا شی په سکون ددين ارکان
 يو واجب له واجباتو نه قنوت دے (10)
 فاتحي کښي په امام پسے سکوت دے (11)
 تکبيرونه دی واجب دَ هر اختر (12)
 ياد ساتی دغه دُنیا کښي هر بشر
 دَ خپل مونغ نه په سلام سره وتل (13)
 واجب دی په حق کلام سره وتل
 ماسختن په هر وړوکي لوئي اختر کښي (14)
 هم په وترو په رمضان کښي په سحر کښي
 دَ جمعې دَ تراوو هم دَ ماښام
 تيز آواز سره لوستل دی په امام

ومونغ سنت

ټول دی يوويشت سنتونه په قياس (معنی اندازه)
 اوچتول دی دَ غوړونو پورې لاس (1)
 دويم تلی چي دَ قبلي په استقبال شی (2)
 گتي ورسره چي پاتي په خپل حال شی (3)
 نيغ ساتل دی دَ تکبير په وخت کښي سر (4)

- دا سنت دی د حضرت خیر البشر ﷺ
- لاس ترل عمل مسنون په هر مقام دے (5)
- دا عمل پوره ثابت له دین اسلام دے
- په شور و کبھی د ثنا لوستل سنت دی (6)
- دا اعمال د پاک نبی ﷺ د ټول سیرت دی
- تعوذ مسنون عمل اول رکعت کبھی (7)
- بسه شوق سره لوستل اول رکعت کبھی
- تسمیه په رکعت کبھی ده مسنون (8)
- رنگانگانی دا بشکلا ده د ژوندون
- هم آمین سنت عمل د پیغمبر ﷺ دے (9)
- پر هیزه سرې بسه پوره خیر دے
- ملا او سردې برابر وی ستار کوع کبھی (10)
- مدام یاد ساته هر خواته دار کوع کبھی
- په قومه کبھی د تسمیع (11) سره تحمید (12)
- دا مسنون اعمال دی ترک لری وعید
- په سجده کبھی دی اول پنډې لگول (13)
- بیالاسون نه خپل تنډې برابرول
- گسه خپه دی خورول په لراویر
- چې جلسه (14) یا قعه (15) کړی یو بشر
- اودرول دی د خپې دی داسې په جهان (16)

تولي گتي چي قبلي ته کړي انسان
 خپل لاسونه په ټول برابرول دي (17)
 مسنون هر خواته عمل مدام دا کول دي
 دا اعمال د شريعت پوره مسنون دي
 رڼاگانې هر طرف ته د ژوندون دي
 تشهد کښي خپله گټه اوچتول (18)
 بيا په اشهد سره اشاره کول
 دا مسنون عمل ثابت له شريعت دے
 هر عمل کښي پټ په پټه څه حکمت دے
 په قعدة اخيرني کښي هم درود (19)
 په سنتو کښي مدام لري وجود
 په درود پسي د عا شته شريعت کښي (20)
 شك ددي خبري نيشته په سنت کښي
 گرځول دي په طرف د نبي سلام (21)
 بيا په گس طرف به مونغ شي ټول تمام

د مونغ مستحبات

په مانځه کښي ټول پنځه مستحبات دي
 د افضل غوره مونغونو دا صفات دي
 دلستونونه لاسونه چي بهر وي

مستحب به خامخاپه لراو بروی
 په رکوع او په سجدو کښي درې نه زیات
 مستحب وئیل راغلی تسبیحات
 حکم دغه منفرد له په جهان دے
 امام دي نه استثنیٰ په هر مکان دے
 د سجدې ځایي ته کتل دی په قیام کښي
 دا اداب د مونغ گوزار دی په اسلام کښي
 خپلو خپو ته په رکوع کښي تل گوری
 په رکوع کښي خپلو خپو ته کړی نظر
 چي له دین اوله اسلام وی ښه خبر
 مستحب دغه عمل دے هر بشر له
 داراغلي په اسلام کښي لراو بر له
 په جولي باندي نظریه کړی جلسه کښي
 هم نظریه په جولي ساتی قعدې کښي
 په اورو باندي نظریه په سلام کښي
 هریو امر د اسلام دے خپل مقام کښي
 مستحب دی اسویلو کښي خله بندول
 هر عمل په اطمینان سره دی کول
 په ښي لاس باندي خله بنده کړه قیام کښي
 نور د گس لاس حکم شته په هر مقام کښي

دَ مونغ مڪروهات

هغه ڪار چي شريعت ڪنبي نه خوڻي پري
 په نامه به دَ مڪروه هغه ياد پري
 مونغ ڪنبي سدل دے مڪروه هريو بشر له
 دغه حڪم دے غريب له هرافسر له
 چي خادر دي زورند ڪري وي په سر
 دغه سدل دے له سدل شه خير
 لوبي مونغ ڪنبي دَ ڪپرو سره مڪروه دي
 خنگ چي لوبي دَ ويشتو سره مڪروه دي
 دَ ڪپرو راغندول منع دي مونغ ڪنبي
 يا ڪپرو له خورول منع دي مونغ ڪنبي
 مونغ مڪروه دے چي ڪپرے دَ حقارت وي
 تڪ ورسره هر محل ته په نفرت وي
 دغه حڪم لري خلة ڪنبي شه نيول
 ورسره په دي جهان ڪنبي مونغ ڪول
 بيالوستل چي شه وي خلة ڪنبي دَ قران
 مونغ گزار له روانه دے په هيخ شان
 مونغ ڪول دي په سستي سره سرتور
 مڪروهاتو ڪنبي شامل دے په هر ڪور
 چي حاجت لري دَ بول ڪله انسان

مونغ مڪروه دے دا ساعت په دې جهان
 ڪائي ډارنگ لڙ ڪول دَ مونغ گزار
 لاندي زمڪه باندي لاس وهل يار يار
 مڪروهاتو ڪشي شامل په هر قدم دے
 بنه خبر له دې هريو محترم دے
 خپلو گوتونو ته ٽڪونه دي ويستل
 يا لاسونو ته ڏيو بل سر مڙل
 دغه مونغ ڪشي لويي ڪول دَ هر بشر دي
 مڪروهاتو ڪشي شامل دا په هر در دي
 اخوا ديخوا مخ قبلي نه اړول
 مونغ گزار له دي مڪروه دغه ڪول
 ناسته منع ده ڏسپي په رنگ ، انسان له
 مڪروهاتو ڪشي شامل ده مسلمان له
 ڏپٽڪي په تاؤ سجده ڪشي ڪراحت دے
 لوئي ڪمي ددي جهان دَ عبادت دے
 خورول هم دَ لاسونو په داستان
 چي په زمڪه شي څنگلي دَ انسان
 دا سجدو ڪشي هر بشر لره مڪروه دي
 دا غريب له هر افسر لره مڪروه دي
 ڏسنتو خلاف مونغ ڪشي ڪول ڪار

مڪروه دغه دے عمل دَ مونغ گوزار
 ختمول دَ مونغ گوزار خپله سستی
 چي پيدا په غزیدلو کړی چستی
 دامڪروه عمل هم شته په هر قلم
 ورسره شی رحمتونه هر خوا کم
 هم شمیره دایاتونو ده مڪروه
 هم شمیره دَنور خیزونو ده مڪروه
 بندول هم په خادر کښي خپل لاسونه
 مڪروهاتو کښي راځی دغه خیزونه
 په کپړو د ساه لرونکی خیز تصویر
 مونغ مڪروه دے ورسره په هر تحریر
 چي خالی وی مخکښي صف له ابتدا
 نومڪروه دی اودریدل وروستو جدا
 بڼے یا گس یا مخامخ لاندې تصویر
 مونغ مڪروه دے ورسره په هر تحریر
 اودریدل هم د امام بره اوچت
 دا عمل لری په مونغ کښي کراحت
 اوچت والے چي دیو لاس په مقداروی
 مڪروه مونغ به هله دا د مونغ گوزاروی
 اودریدل ټول په محراب کښي د امام

مڪروهاتو ڪنبي شامل دے دا تمام
 ڪه ڇه لڙوي رابهر امام محراب نه
 دَ مڪروه حڪم به لارشي دغي باب نه
 پٽول لڙي دَ سترگو ڪراھت
 مسلمان چي ڪري دَ مونخ دا عبادت
 اسويلى هم راويستل په خپل اختيار
 مڪروهاتو شامل دے په هر دار
 جڙسته ناسته هم مڪروه په دي جهان ده
 مونخ ڪنبي ناسته چي ڪله دَ مسلمان ده
 دَ سلام جواب وركول په اشاره هم
 مڪروهاتو ڪنبي بهرده نظاره هم
 دغه ٽول دي مڪروهات په مقام
 نور ددي نه علاوه هم شته احڪام

نواقص دَ مونخ (دَ مونخ ماتونڪي ڇيزونه)
 مونخ دَ پاره ماتونڪي هر ڪلام دے
 يا سلام ڪول، جواب يا دَ سلام دے
 مونخ ڪنبي مخڪنبي مقتدي چي له امام شي
 مونخ به مات دَ سجدي او دَ قيام شي
 دَ بالغ سڙي په زوره چي خندا وي

مونغ ماتي پري چي له غم ڊڪه ڙپاوي
 هم دَ مونغ دے ماتونڪے هغه سوال
 له مخلوق چي دَ غويشتولي مثال
 اُف يا اه ويستل له درديا دَ خة غمه
 مونغ ماتي پري ورسره اے محترمه
 غلطی لويه په قران کسي دَ بشر
 مونغ ماتي پري ورسره په لراوبر
 دي قران ته په کتلو دَ انسان
 مونغ ماتي پري ، چي ئي لولي مسلمان
 مونغ چي خنگ په هر کلام سره ماتي پري
 په گنده خائي کسي قيام سره ماتي پري
 دَ قبلي چي کله ختم استقبال شي
 مونغ به مات دَ مونغ گوازه دغه حال شي
 شرط په کسي دے چي بي عنره دا عمل وي
 هله حکم ورسره به دغه تل وي
 دا انسان چي کله مونغ کسي بي پردي شي
 مونغ به مات دي بشر په هر حصي شي
 هم وئيل سبحان الله په خه خبر
 مونغ ماتي پري ورسره دَ هر بشر
 په ترجيع ماتي پري مونغ دَ مونغ گوزار

ياد ساته تبول د احمد علي اشعار
صورتونه شته د مے نور هم په جهان
بس كافي د مے اختصار له دا بيان

د پنځه وخته مونغونو بيان

تبول پنځه وخته مونغونه په انسان دي
فرض كړي په معراج كښي پاك سبحان دي
د سحر، ماسپڅين، مونغ د مازيگر
خامخا به دا كوي هر يو بشر
د ماسپڅام، ورسره مونغ د ماسخوتن
دا دي فرض د دنييا په هر يو تن
چي آزادي مسلمان وي او داناوي
بالغ شو مے ورسره هم په دنيياوي
هيڅ څه عذرو رته نه وي د جهان
هيڅ څه عذرنه لري دغه انسان
فرض د مے په دي شرطونو سره مونغ
رب تپلي خپل وختونو سره مونغ
په سحر كښي دي سنت دوه ركعتونه
ورسره آباد ساتي مدام كورونه
دوه دي فرض ورسپسي د شريعت بيا

خامخادغه کول دی هر ساعت بیا
 بی له عنره درنه پاتی نه شی وروره!
 پابندی کپه د وختونو وخت ته گوره
 ماسپخین کنبی دی اول سنت خلور
 هر بشردی کپی ادا دغه په کور
 خلور فرض ورپسې د شریعت دی
 دا دالسی د پاک اللّٰه ربّ العزت دی
 ورپسې دوه دی سنت د پیغمبر ﷺ
 دوه شته نفل ورپسې هم معتبر
 په اول د مازیگر کنبی هم سنت شته
 درته پته که پاک نبی سیرت ﷺ شته
 دوه، خلور هم نقل شوی په سیرت دی
 نقل شوی په سیرت کنبی له حضرت دی
 که خلور کوی یا دوه په کنبی اختیار دے
 شریعت کنبی دا عمل د نیغی لار دے
 ورتنه غیر مؤکده وائی جهان
 هر طرف ته په دنیا کنبی عالمان
 خلور فرض ورپسې د مازیگر دی
 زرگران له زرو قدر نه خبر دی
 فرض درې رکعته مونغ کنبی د مابنام دی

نقل شوے شریعت کنبی داتمام دی
دوه سنت ورپسی وروستو د حضور ﷺ دی
نوافل لہ دی نہ وروستو وروستو نوردی
دوه یا شپہر رکعتہ نفل دلتہ کنبی دی
د محشر د پارہ تل پہ کنبی مزی دی
ماسخوتن کنبی دی اول سنت خلور
دغہ غیر مؤکدہ دی پہ ہر لور
خلور فرض ورپسی د رب اکبر دی
بیاسنت ورپسی دوه د پیغمبر ﷺ دی
نفل دوه دی ورپسے پہ لراوبر
غواپی دلتہ نفل کول کتہ یو بشر
بیاد و ترودری رکعتہ پہ جہان دی
دا واجب پہ ہر مؤمن او مسلمان دی
دوه نفلونہ ورپسی شتہ پہ دنیا کنبی
کتہ زیات والے د جہان غواپے رنا کنبی
پہ جمعہ کنبی دی اول سنت خلور
تالیدلے پہ کولوبہ وی ورور
دوه رکعتہ فرض مونخ دے پہ جمعہ کنبی
دا لازم پہ ہر بشر دے بناریہ کنبی
بیاسنت خلور رکعتہ ورپسی دی

د محشر دارن اگانې دې مزي دې
 دوه رکعتنه ورپسې شته دې هم نور
 ادا کړې بڼه په شوق دا په هر لور
 ورپسې شته هر طرف ته دوه نفلونه
 بڼه په شوق سره پکار دې ټول مونځونه

.....

د سنت مؤکده ، غير مؤکده مونځونو بيان
 نوم بڼه تاوی اوریدلې د سنت
 رن اگانې دې د دين د شريعت
 د سنت دې په دوه قسمه د جهان
 مؤکده ، غير مؤکده د جانان ﷺ
 دوه سنت مؤکده د هر سحر دې
 ماسپڅين کښې شپړ راغلی په هر دې
 سنتونه دوه رکعتنه د ماشام دې
 ماسخوتن کښې دوه موجود په هر مقام دې
 تراویح هم تجهد سنت اعمال دې
 رن اگانې هر بشر لره هر حال دې

.....

تعبت بحمد الله تعالى ويتوفيقه ربنا تقبل منا انك انت السميع العليم وتب علينا
 انك انت التواب الرحيم وصلى الله تعالى على خير خلقه محمد وآله واصحابه
 اجمعين ومن تبعهم باحسان الى يوم الدين . آمين

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**